

Titel: Maidu, [Uldall] 031-0130

Citation: "Maidu, [Uldall] 031-0130", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 4. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_031-shoot-wacc-1992_0005_031_Uldall_0130_p4_bP3_TB00004/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

som er snedigt fundet paa, men som ikke virker overbevisende i sig selv.

4° Alt dette fører mig til den formodning, at adskillelsen mellem Jæmsætningen af morfem og morfem i "form" og "betødning" er holdbar. Efter alle foreliggende oplysninger fra Dem staar maau for mig som et sprog, der ikke adskiller derivations- og flexion, dvs. et sprog, hvori der ikke findes ord - fast opbyggede og fast afgrænsede syntagmer, men hvor morfemerne mere slutter sig til led end til semantemer. I et saadant sprog er grænsen mellem primære og sekundære forantier uvæsentlig, men af mellem primære og morfem er lige saa klar som i ethvert andet sprog. Men det vil i et sprog af denne type hyppigt vise sig, at flere morfemer af samme kategori kan kumuleres, f. ex. flere kasusmorfemer knyttes til samme led. Der er ingen almen-grammatiske

regler for, i hvilken orden de forskellige forantier følger hinanden rent strukturelt; i indo-europæisk er vi vant til, at kasus og numerus er funderet i strukturen (i lat. nom. plur. dominus er -i paa een gang begge dele); i finno-ugrisk kommer numerusmærket før kasusmærket, i georgisk kommer kasusmærket før numerusmærket. 'Jeg giver dig nøglen til himmeriges rige' hedder paa georgisk: me migene sen klite-ni sasupheveli-sa ca-tha-sa-ni; det sidste "ord" er = ca 'himmel' plus gen.-plur.-mærket tha plus akkusativmærket sa plus pluralismærket ni. - Endelig maa man ikke lade sig forstyrre af den omstændighed, at der efter et kasusmorfem kan følge et modusmorfem, eller at der efter et tempusmorfem kan følge et kasusmorfem; det er jo blot, fordi systemet er anderledes end det, vi er vant til, hvor visse morfemer er forbeholdte visse semantemkategorier.